

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/35/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013200189
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200189.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: G., bytom D., právne zastúpený JUDr. Petrom Jančim, advokátom, so sídlom Garbiarska 695, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, pobočka Liptovský Mikuláš, so sídlom Štúrova 34, Liptovský Mikuláš, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 700-1910692612-GC04/12 zo dňa 27. apríla 2012 a č. 700-1910695912-GC04/12 zo dňa 27. apríla 2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S 29/2013-33 zo dňa 29. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S 29/2013-33 zo dňa 29. mája 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým uznesením č. k. 21S 29/2013-33 zo dňa 29. mája 2013 Krajský súd v Žiline podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil konanie a účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil tak, že žalobca sa domáhal zrušenia rozhodnutí žalovaného, ktoré sú prvostupňovými rozhodnutiami, a súd bol povinný z tejto žaloby vychádzať. Krajský súd poukázal na to, že žalobca bol v konaní zastúpený advokátom a nebol povinný nad rámec svojej poučovacej povinnosti usmerňovať právneho zástupcu, akým spôsobom je potrebné uplatňovať nárok. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a) a b) O.s.p. Pri nesprávnom označení žalovaného ide o odstrániteľnú prekážku konania a súd bol v danom prípade povinný vyčerpať všetky procesné možnosti na to, aby nedostatok odstránil. Mal vyzvať žalobcu, aby opravil svoje podanie a riadne označil jeho účastníkov a meritorne rozhodnutie správneho orgánu, ktorého zrušenia sa domáhal. Navrhoval preto uznesenie krajského súdu zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

II.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) po preskúmaní napadnutého uznesenia jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu treba zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 247 ods. 3 O.s.p. predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 250h ods. 1 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Zo spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že žalobca žalobou žiadal o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočky Liptovský Mikuláš č. 700-1910692612-GC04/12 zo dňa 27.4.2012 a č. 700-1910695912-GC04/12 zo dňa 27.4.2012. Z obsahu žaloby vyplýva, že proti týmto rozhodnutiam podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Sociálna poisťovňa, pobočka Liptovský Mikuláš vydala dňa 31.7.2012 nové rozhodnutia č. 700-1911368812-GC04/12 a č. 700-1911368712-GC04/12. Proti týmto rozhodnutiam sa žalobca znova odvolal. O týchto odvolaniach rozhodla Sociálna poisťovňa, ústredie dňa 13.11.2012 pod č. 39990-2/2012-BA a č. 39991-2/2012-BA. Všetky tieto rozhodnutia žalobca pripojil k žalobe podanej na krajskom súde a v samotnej žalobe na ne poukázal ako na dôkazy.

Najvyšší súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že krajský súd pochybil, keď konanie zastavil. V predmetnej veci žalobca k svojej žalobe doložil rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a hoci nesprávne uviedol, že sa domáha preskúmania rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že sa domáhal preskúmania rozhodnutí odvolacieho správneho orgánu, ktoré k žalobe pripojil. Navyše, ak mal krajský súd pochybnosti o petite žaloby, mal postupovať v súlade s ustanovením § 43 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c O.s.p. a vyzvať žalobcu na upresnenie petitu žaloby (aj s prihliadnutím na predložené rozhodnutia a na to, že je v konaní zastúpený advokátom), a až v prípade márneho uplynutia lehoty za podmienky, že by bol žalobca o tom riadne poučený, by mohol konanie o žalobe podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastaviť. Iným spôsobom k aplikácii čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR podľa Najvyššieho súdu SR nemožno postupovať.

Ak krajský súd konanie zastavil napriek tomu, že na takýto postup neboli dané podmienky, odňal tým žalobcovi nielen možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), ale tým mu tiež odoprel prístup k spravodlivosti.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup správneho súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup treba považovať aj zastavenie konania v prípade, že podmienky na takýto postup neboli splnené.

Rovnaký názor vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4Sžso/46/2008 zo dňa 30.09.2009, podľa ktorého: Ak žalobca podal žalobu proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktorý rozhodol v prvom stupni, a pripojil k nej aj rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu, nemôže súd bez skúmania skutočnej vôle žalobcu konanie zastaviť. Toto rozhodnutie bolo schválené ako judikát na zasadnutí Správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 6.2.2012 a ide o rozhodnutie č. 84 v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR 5/2012, Stanoviská a rozhodnutia vo veciach správnych).

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.